

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΔΙΑ ΠΑΙΔΙΑ ΕΦΗΒΟΥΣ ΚΑΙ ΝΕΑΝΙΑΣ

Συντάσσεται υπό τοῦ Υπουργείου τῆς Παιδείας ἕως τὸ καὶ ἔχειν καθεὶν ἀποδοτὸν πύργον, ἡλικίᾳ παραστῆν εἰς τὴν χάραν ἡμῶν δημοσίας, καὶ ὑπὸ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως ἕως ἀνάγνωμα ἔργων καὶ χρησιμῶτατων εἰς τοὺς παίδας.

ΤΙΜΗ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ ΔΙ' ΕΝ ΕΤΟΣ
Ἑσπερικοῦ δραχ. 7.—Ἑσπερικοῦ φρ. χρ. 8
Δι' ἀνδρῶν ἀρχονται τὴν 1ην ἑκάστου μηνὸς
καὶ εἴνε προκληρητικῶς δι' ἕν ἔτος.

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ
ΑΙΕΤΟΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΕΚΑΟΤΗΣ
ΝΙΚΟΛΑΟΣ Π. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

ΤΙΜΗ ΕΚΑΣΤΟΥ ΦΥΛΟΥ
Ἐν Ἑλλάδι λιπ. 15.—Ἐν τῷ Ἑξωτ. φρ. χρ. 0, 15
ΓΡΑΦΕΙΟΝ ἐν Ἀθήναις
Ὁδὸς Ἀβύλου, 119, ἐναντι Χρυσοσκληλαυτίσσης

Περιοδὸς Β'.—Τόμ. 4^{ος}.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 8 Μαρτίου 1897

Ἔτος 19^{ος}.—Ἀριθ. 10

Ο ΑΚΟΛΟΥΘΟΣ ΤΟΥ ΜΕΓΑΛΟΥ ΝΑΠΟΛΕΟΝΤΟΣ

(Συνέχεια· ἴδε Σελ. 85).

— Ἡ δεσποινὴς μεγαλοποιεῖ τὴν μικρὰν ἐκδούλευσιν, τὴν ὅποιαν εἶχα τὴν εὐτυχίαν νὰ τῇ προσφέρω, εἶπεν ὁ Ἐκτωρ μετ' ὑπέλπισιν, μαρτυροῦσαν ὅτι εἶχεν ὠφελῆθῃ ἀπὸ τὰ μαθήματα, τὰ ὁποῖα ὁ διάσημος Μπωτρέ, ὁ χορευτὴς τοῦ Μελοδράματος, ἔδιδεν εἰς τοὺς Ἀκολούθους. Κάθε ἄνθρωπος εὐρισκόμενος εἰς τὴν θέσιν μου, θὰ ἔκαμνεν εὐχαρίστως τὸ ἴδιον. Δυστυχῶς δὲν ἠμπόρεσα νὰ της φανῶ ὅσον ἐπεθύμουν χρήσιμος· τὸ πλεῖθος μᾶς ἐχώρισε καὶ...

— Καὶ σεῖς πάλιν με ἀνεκαλύψατε εἰς τὸ σπήλαιον, εἰς τὸ ὁποῖον κ' ἐγὼ δὲν ἤξεύρω πῶς εὐρέθηκα, διότι δὲν ἐνθυμοῦμαι διόλου νὰ εἰσηλθῶ! Ποτὲ δὲν θὰ ἐπερνοῦσεν ἀπὸ τὸν νοῦν τοῦ πατέρα, νὰ ἐλθῇ νὰ μ' εὐρῇ εἰς ἐκεῖνο τὸ μέρος!.. Ἄχ, μὰ δὲν ἤξεύρετε πόσον, πόσον ἤμουν στενοχωρημένη ἀπὸ ἐκείνην τὴν ἡμέραν, ἐξηκολούθησεν ἡ νεάνις, ἄλλως καὶ ζωηρὰ καὶ ὁ μπαμπᾶς τὸ ἴδιο! Νὰ φύγωμεν, καλέ, χωρὶς νὰ σας εὐχαριστήσωμεν, χωρὶς νὰ σας ἐκφράσωμεν τὴν εὐγνωμοσύνην μου, χωρὶς κἂν νὰ ἐρωτησωμεν τὸνομά σας!.. Δὲν θὰ μοῦ το εἶπητε λοιπὸν τώρα, διὰ νὰ παρακαλῶ κάθε ἡμέραν τὸν Θεὸν διὰ σας;

— Εὐχαρίστως, ἀπεκρίθη ὁ νεανίσκος μειδιῶν. Ὀνομάζομαι Ἐκτωρ Ἄλβας καὶ ἔχω τὴν τιμὴν νὰ εἶμαι Ἀκόλουθος τῆς Αὐτοῦ Μεγαλειότητος τοῦ Αὐτοκράτορος.

— Ἀκόλουθος τοῦ Αὐτοκράτορος! ὦ, χαίρω πολὺ! ἀνέκραξεν ἡ νεάνις. Ἀγαπῶ πολὺ τὸν Αὐτοκράτορα καὶ μάλλον συχνὰ μὲ τὸν κύριον Δαγκέν, τὸν μπαμπᾶ-Δαγκέν, καθὼς τὸν λέγω, διότι αὐτός, ξεύρετε, δὲν τὸν ἀγαπᾶ καθόλου... Ἐλπίζω ὅτι θὰ με βοηθήσετε νὰ τον νικήσω.

— Εὐχαρίστως! εἶπεν ὁ Ἐκτωρ.
— Ἐλπίζω δὲ ὅτι θὰ ἔρχεσθε νὰ μας βλέπετε συχνὰ! ἐξηκολούθησεν ἡ νεάνις μετ' ἡμῶν ἰδίαν ζωηρότητα· δὲν εἶν' ἔτσι, θεῖα μου;

— Βεβαίωτατα! ἀπήντησεν ἡ γηραιὰ κυρία. Ὁ πατέρας σου θὰ ἐλυπεῖτο πολὺ, ἂν δὲν ἠμποροῦσε νὰ ἐκφράσῃ καὶ ὁ ἴδιος πρὸς τὸν κύριον ὄλην τοῦ τὴν εὐγνωμοσύνην.

— Μᾶς εἶπατε τὸ ὄνομά σας, ἀλλὰ δὲν ἤξεύρετε τὸ ἴδιόν μου, ὑπέλαβεν ἡ νεάνις. Λοιπὸν, ὀνομάζομαι Λουκία Μορανζή· ἀπ' ἐδῶ εἶνε θεῖα μου, ἡ δεσποινὴς Σιδωνία Μορανζή. Ὁ πατέρας μου, Φραγκίσκος Μορανζής, εἶνε ὑποδιευθυντὴς τῶν Ἀρχείων. Πρὸ ἑνὸς ἔτους κατοικοῦμεν εἰς αὐτὸ τὸ σπίτι, ἀφ' οὗ δηλαδὴ μετεκομίσθησαν ἐδῶ τὰ Ἀρχεῖα.

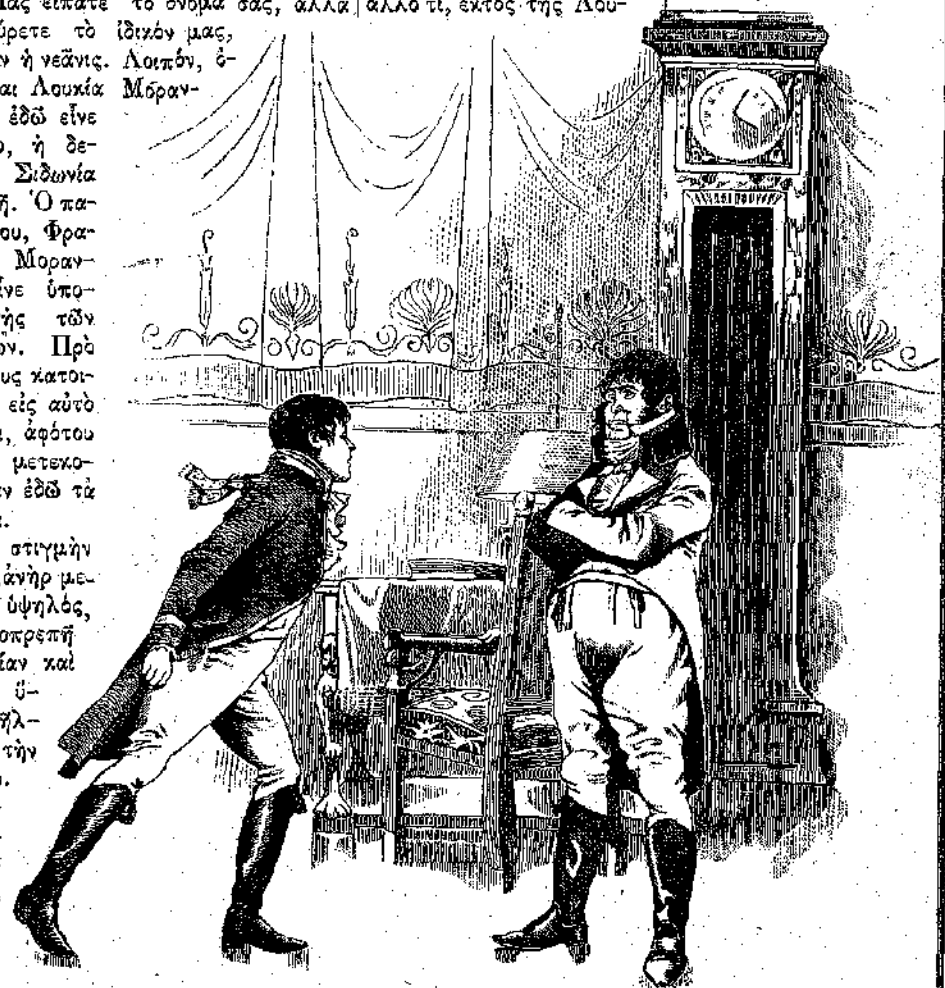
Τὴν στιγμὴν ἐκείνην, ἀνὴρ μεσήλιξ, ὕψηλός, με ἀξιοκρατῆ ἔνδυμασίαν καὶ σοβαρὸν ὄψος, εἰσηλθὼν εἰς τὴν αἴθουσαν.

«Μπαμπᾶ! ἀνέκραξε ἡ νεάνις, σπεύδουσα εἰς προῦπάντησίν του· ἴδου ὁ νέος τοῦ μ' ἔσωσε· προχθὲς εἰς τὸν χορὸν. Ὀνομάζεται Ἐκτωρ Ἄλβας καὶ εἶνε Ἀκόλουθος τῆς Αὐτοῦ Μεγαλειότητος τοῦ Αὐτοκράτορος.

Εὐθὺς ἀπὸ τὰς πρώτας λέξεις τῆς θυγατρὸς του, ὁ κύριος Μορανζής ἐπροχώρησε μετὰ σπουδῆς πρὸς τὸν Ἐκτορα καὶ ἔλαβε τὴν χεῖρά του.

— Τί θὰ ἐλέγατε δι' ἐμέ, μικρὴ μου

φιλε! ἀνέκραξε. Νὰ φύγω ἔτσι γρήγορα, χωρὶς νὰ σας εἰπῶ μίαν λέξιν, χωρὶς νὰ μάθω τὸνομά σας!.. Ἀλλὰ μήπως ἤξευρα τί ἔλαμα ἐκείνην τὴν στιγμὴν! Ἥμην ἀνίκανος νὰ συλλογισθῶ ἄλλο τι, ἐκτὸς τῆς Λου-

«Κύριε! θὰ μου δώσετε λόγον διὰ τὰς ὑβρεῖς σας.» (Σ. 74, στ. 6.)

κίας μου. Συγχαρησατέ με, προσέθεσε, σφιγγὼν καὶ πάλιν με ζωηρότητα τὴν χεῖρα τοῦ παιδίου.

— Πῶς; ὁ μικρὸς αὐτὸς κύριος εἶνε εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ Κορσικανοῦ; τοῦ Ἀρπαγῶς; εἶπε με ὀφείαν φωνὴν, ἀντηγοῦσαν εἰς τὸνον εἰρωνείας, καὶ προχωρῶν ὀλίγα βήματα, κύριός τις κοντός καὶ παχύς, ὁ ὁποῖός εἶχεν εἰσελθῆ μετὰ τοῦ κ. Μορανζή, χωρὶς νὰ τον ἴδῃ ὁ Ἐκτωρ.

«Μίαν ημέραν είδα ότι πολλά δένδρα είχαν γίνη κάτασπρα. Έφοβήθηκα πολύ, διότι ένόμισα ότι ξαναήλθε πάλι το χιόνι. Άλλ' ήταν ένα χιόνι από άνηθ λευκά, που εύωδιάζουν πολύ και είνε νοστιμώτατα. Όταν έπερνούσαμεν κάτω από τα χιονισμένα αυτά δένδρα, έτρωγα με μεγάλην μου εύχαρίστησιν τὰ άνηθ που έπιπταν εις την γήν.

«Ήμην ένός έτους και ήτο η δευτέρα άνοιξις που έβλεπα εις την ζωήν μου. Άλλα την πρώτην ήμην τόσο μικρά, ώστε ουτε την είδα, ουτε την ένόησα. Πρέπει να θαυμάση κανείς τον χειμώνα με τὰ φύγη του, δια να αισθανθή όλην την γλύκαν του Μαΐου και πρέπει να φάγη κανείς δια πολύν καιρόν ξηρόν χορτάρι δια να αισθανθή την νοστιμάδα του χλωρού.

«Και ένα άλλο άκομη πολύ σπουδαϊόν. Τώρα πειά είχα κέρατα' όχι βέβαια μεγάλα σαν της μητέρας μου, αλλά πολύ όραία. Φαντάζεσαι την χαράν μου, όταν τα είδα δια πρώτην φοράν εις τον καθρέπτην του νερού! Χίλιες φορές την ημέραν έτρεχα να καθρεπτισθώ και ήμουν τόσο υπερήφανη δια τὰ κέρατά μου, ώστε δεν θα εδίσταζα να ύπάγω εις τὸ δάσος να εβρω τον λύκον! Είχα γίνη φιλόνομος, επίτηδες δια να τα δείχνω τὰ εδειχνα εις τὰς άγελάδας, τὰ εδειχνα εις όλους τους ανθρώπους του σπιτιού. Έγελούσαν' άλλ' ή μητέρα μου, ω αυτή, δεν έγελούσε!.. Μου έλεγεν ότι τὰ κέρατα δεν είνε όπλον έπιθετικόν, άλλα όπλον άμυντικόν—τουλάχιστον δια τὰς κάλας γίδας' μ' έφοβέριζε δε ότι θα μου πέσουν, αν εξακολουθήσω να κάρνω κατάχρησιν αυτών.

«Ο φόβος μη χάσω τὰ κέρατα, τὰ όποια πρό τόσο καιρού έποθούσα, μ' έκαμε να μετριάζω δλίγον τὸ άρειμάκιον ύφου μου. Μίαν ημέραν όμως παρεσύρθην εις μίαν μάχην πολύν καινήν, και ιδού πώς: «Εκείνην την ημέραν έσουγγάριζαν όλον τὸ σπείρι ήτο ανοικτόν και έμβήκα. Κινουμένη από περιέργειαν, έφθασα ως τὸ δωμάτιον της κυρίας Μίλχ. Εκεί ύπηρχεν ένα κομόν' επάνω εις τὸ κομόν ένα βάζο κόκκινον και μέσα εις τὸ βάζον μια όραία άνθοδέσμη, που εύωδιάζε πολύ. Δεν είχα λησμονήση τί είχα πάθη άλλοτε με την άνθοδέσμην του Ίωσηφ και δεν είχα κανένα σκοπόν να φάγω κάτιν τὰ ξένα άνηθ, άλλα απλάως να τα κυτάξω από κοντά και να τα μυρισω, Έπήδησα λοιπόν εις ένα κάθισμα και να με επάνω εις τὸ κομόν. Έξωφα βλέπω αντικρύ μου μίαν άλλην γίδα, κάτασπρην όπως εγώ, να με κυτάζει από ένα πράγμα, που ωμοιάζε με παράθυρον... Που να ήξεύρω ότι είνε καθρέπτης! Έγώ άλλόν καθρέπτην δεν ήξευρα έως τώρα, παρά τὸ νερόν... Δι' αυτό έπαράξενοθηκα πολύ που είδα ε-

κείνην την ζέην. Έσκέρθηκα ότι αυτή δεν θα ήξευρεν ίσως ότι ή γίδες δεν πρέπει να εγγίζου τὰς ξένας άνθοδέσμας' ήθέλησα να την εμποδίσω και δια να μ' έννοήση, έπρόβαλα με όρμην τὰ κέρατά μου. Τότε κ' εκείνη κάρνει τὸ ίδιόν τὰ κέρατά μας διασταυρούνται και... ω του θαύματος! γίνεται ένας θόρυβος τρομερός, κάτι κομμάτια στυλιαν πύπτουν γύρω, σκορπίζονται, και... χάνω άπ' εμπρός μου την γίδα. Η κυρία Μίλχ τρέχει άμέσως με μια σκούπα εστὸ χέρι και αρχίζει τὰς φωνές. Έφώναζε πὸς της έσπασα τον καθρέπτη της, πὸς είμαι διαβολοκάτσικο, πὸς δεν υποφέρουμαι πειά, πὸς θα με δώση εστὸ λύκο. Και κάθε της λόγο συνώδευε ένα γερό κτύπημα τής σκούπας. Όλίγον έλειψε να μου σπάζη τὴ ράχη και με τὰ κλάματα έτρεξα εστὸ μητέρα μου. Της διηγήθην όλα τὰ διατρέξαντα και πὸς ένόμισα ότι είδα άλλην γίδα, ζέην.

— Έστο, μου είπεν η μητέρα μου. ύπόθεσε ότι ήτο άλλη γίδα' νομίζεις ότι είγες τὸ δικαίωμα να την κτυπήσης και να την διώξης; Πάντα ζηλότυπος θα είσαι, καίμένη Ασπούλα! Κ' εγώ ένόμιζα ότι ύστερ' από την ιστορίαν του Φρίτς εδιορθώθης.

— Μα φοβήθηκα μην πειράξη τὸ μπουκέτο, μητέρα!

— Μη λές ψεύματα! Τὸ μπουκέτο είνε πρόσαις, δια να δικαιολογήσης τον έαυτόν σου. Πρόσεξε καλά, διότι η ζηλοτυπία είνε τὸ χειρότερον ελάττωμα.

«Και επειδή εξακολουθοῦσα να κλαίω, μου είπε:

«Πρέπει να μάθης να υποφέρης άγογύστως τὰ κακά που παθαίνης εξ αίτίας του έαυτού σου».

(Έπεται συνέχεια)

KIMON ΔΑΚΙΔΗΣ
Κατὰ τὸ γαλλικόν της Βέρβας Βασιέ'

ΤΟ ΟΡΦΑΝΟ

Η άνοιξις έπρόβαλε
και οι κάμποι πρασινίζουν,
Όλα τὰ δένδρα άνθίζουν
και ψάλλουν τὰ πουλιά.

Όλοι εδῶ κάτω χαίρονται
Ταις εύωδιές του Άπριλιν
Κ' εκφράζουε τὰ χεϊλιν
Άκρότητη χαρά.

Κ' εγώ εστὸ στήθη αισθάνομαι
Τρομακτικόν ένα πόνο
Όπου ξανοίγω μόνο
Ένα φτωχὸ παιδί.

Τρέχει ψωμι γυρεύοντας
Τ' άνήλικό του στόμα
και μέσ' εστὸ μαυρό χῶμα
Τὴ μανά του ζητεῖ.

ΣΤΕΦΑΝΟΣ ΜΑΡΤΩΚΗΣ

Ο ΜΕΛΛΟΝ ΒΑΣΙΛΕΥΣ

Ο Σαμπάχ-Τζίν-Μπάμ, βασιλεύς τής Τομποκτίνας, — άλίγον μας μέλλει δια τὸ όνομά του και δια την χώραν του — είνεν ένα υιόν μονογενή, τον Διάδοχον του θρόνου, τον όποιον άνέτρεφε με πᾶσαν επιμέλειαν και αυστηρότητα. Ός διδασκάλους και παιδαγωγούς είχε καλέσῃ πλησίον του τους σοφωτέρους άνδρας του βασιλείου, και εις αυτούς ανέθεσε να αναπτύξου την διάνοιαν και να μορρώσου τον χαρακτηρα του μέλλοντος βασιλέως.

Τον εδίδαξαν κατ' άρχας τρία πράγματα: να λέγη την αλήθειαν, να χειρίζεται τὸ τόξον και να ίππευή. Έπειδή δε είχε πολὺ πνεύμα και επέδιδε θαυμασίως εις όλα τὰ μαθήματα, εφρόνισαν να τον προφυλάξουν ένωρίς από τον πόθον πρὸς την φήμην, δια του όποιου η υπερηφάνεια και η φιλοδοξία εισέρχονται συνήθως εις τὰς ψυχὰς των μεγάλων και τὰς διαφθείρου. Τίποτε δεν τω έσυγχάρουν, ο δε βασιλεύς, και δια τὰ μικρότερα παραπτώματα, διέτασσε να τον μαστιγώνουν ως δούλον και να τον κλείουν εις την φυλακήν.

Έννοείται ότι ο Διάδοχος είχε πικρά παράπονα κατὰ της παιδαγωγικῆς αυτῆς μεθόδου' εκτός τούτου και ο λαός εξεπλήσσετο και ήγανάκει δια την σκληρότητα, με την όποιαν ματεχειρίζοντο τον αγαπτην Διάδοχόν του. Μίαν ημέραν εις των Ύπουργών ετόλμησε να έρωτήση τον Βασιλέα, διατι ο υιός του να είνε ο μόνος των υπηκόων του, ο όποιος δεν ήτο βεβαίως εύτυχῆς.

Και ο βασιλεύς Σαμπάχ-Τζίν-Μπάμ άπεκρίθη:

— Τούτο γίνεται διότι, πριν βασιλεύσῃ ο υιός μου, επί του λαου τον όποιον αγαπῶ, θέλω να τον κάμω να αισθανθή την δυστυχίαν ανθρώπου, τον όποιον κακομεταχειρίζονται, δια να γίνη βασιλεύς φιλεύσπλαγχτος και να μη τιμωρή ποτε κανένα με μεγάλην σκληρότητα!

ΠΑΙΔΙΚΟΝ ΠΝΕΥΜΑ

Σκέψας του πρώην Γενναίον Καλλικρατίδα, άναγνώστis εις τὸ Ημερολόγιόν του x. Φαίβωνος ότι οι Ρώσοι δεν τρώγου τὰς περιστεράς.

«Έπρεπε μὲν να τὰς τρώγου, δια να είνε τὸ Άγιον Πνεύμα μετ' αυτών, άλλ' όχι όμως και να τὰς φονεύουν.»

Βασίλη από τὸ Κιόσκιντ' Απολλωνος

Ο Διδάσκαλος: — Πὸς γράφεσαι ο Πειραιεύς; Μικρός Μαθητής (Εκαλητικός.) — Με την πέννα!

Έστὸλη από της Μαρξέ Β. ομήσεως του Φαίχρον

ΔΙΑΠΛΑΣΗ ΤΗΣ «ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ»

ΜΕΡΙΚΟΙ -μερικοί επιμένουν να μου στέλλουν τετράδια Μικρών Μουσικῶν με δεκάλεπτον γραμματόσημον αντί εικοσαλέπτου. Νομίζου, φαίνεται, ότι όλα τὰ τετράδια είνε προωρισμένα δια τὰς Άθηνας, ή ήτι και δια τὸ Έκπαιδικόν άκομη άρκει εν δεκάλεπτον γραμματόσημον! Άλλ' ακριβὸς δια να μη γίνονται τὰυτὰ εικασίαι, όχι πάντοτε άκριβεί, παρεδέχην ένα μέσοσ' όσον και είπα ότι: κάθε τετράδιον πρέπει να συνοδεύεται από εν εικοσαλέπτον γραμματόσημον, δε' όπουδήποτε είνε προωρισμένον. Όταν τὸ τετράδιον στέλλεται εις τὰς Έπαρχίας, τὰ γραμματόσημον έρχεται ίσα-ίσα στέλλεται εις Άθηνας, περισσεύουν 10 λεπτά' όταν στέλλεται εις τὸ Έξωτερικόν λεπτόν 10 λεπτά. Έσκέρθη, ότι από την διαφοράν των Άθηνών, θα καλύπτω την διαφοράν του Έξωτερικου. Αν προκύψη ζημία, άς είνε εις βάρος μου' αν προκύψη κέρδος, άς κατατίθεται εις τὸ Ταμείον των Άπόρων.

Η δικαιοσύνη λοιπόν άπαιτεί να συμμορφώνονται με τον Κανονισμόν αυτών διαί ανεκαίρετως. Δια τούτου από σημερον, σάσκis λαμβάνω Τετράδιον με δεκάλεπτον γραμματόσημον, θα το πετώ εις τὸ καλάθι, την δε δεκάραν, θα την διδώ εις την Κεκήν να πέρη καρμύλες. Είπα!

Αγαπητέ μου Άλφια, χάρη πολύ που θα λαμβάνης μέρος εις την Άλληλογραφίαν μου. Περιμένα με τὰς Πνευματικῆς Άσκήσεως και τὸ Παιδικόν Πνεύμα. Σου έβλεξα αυτό τὸ ψευδώνυμον, διότι τὸ άλλο ήτο δοιμένο. Και δια να μη σε παρενηγήση κανείς, άς είπω ότι ο Άλύτης δεν έχει καμμίαν σχέσηιν ουτε με τους Λύκας ουτε με τους Άλγίτας, σημαίνει τον ραβδούχον των Όλυμπεϊκῶν Άγώνων. Όστε, σου εύχομαι να γίνης και Άλυτάρχης!

Όλα τὰ ψευδώνυμά που μου έστειλες, Κωνη Άκακία, ήσαν όραϊά. Αυτ' ουχός όμως δεν δύναμαι να δεχθῶ κανέν δε' άλλους λόγους. Στείλε μου λοιπόν νέα, αφού θέλγς ναλλάξει. Θα δημοσιύσω και άλλα διηγήματα σαν τὸ «Γαλαζία» τὸ όποιον τόσοσιν πολύ σε συνεκίνησε.

Δύνασαι να στείλγς Πνευμ. Άσκήσεις, Θέλωσσαι. Όσο εξακολουθεῖ η άνωμαλος αυτη κατάσταση, περι Μεγάλης Κυριακῆς ουδέις λόγος. Παύγαλιά, αλήθεια ελσημόνησ' τὸ ψευδώνυμόν σου; Ίδου το! Και είνε τόσοσιν όραϊόν, ώστε δεν ύπάρχει άνιχητη νέας έκλογῆς.

Έλληνική Θάλασσα, τὸ νέον ψευδώνυμον που μου προσέινεις τὸ έχει ελην.

Αδεν ήξευρες πόσον έγύλασα—μου γράφει ο Κουβαϊάκος Έκτωρ, ο όποιος μετονομάζεται από σημερον Κῆμα της Σαλαμίνας, — με την ύποδοχην που σου κάμνουν εις τὸ σπείρι του Φαίθου Απολλωνος. Και αυτός ο Λούης θα εχίλευε τὰς τιμάς του νικώντος εις τον έβδομοδιαϊόν... Διαπλάσειον Άρθρον Ιν Καλά, ε; — Σ' εύχαριστώ, Κῆμα της Σαλαμίνας, και δια τὰ τόσοσιν άπτά δείγματα της αγάπης σου' σ' εύχαριστώ και δια τὰ επί τῆς έγγραφῆς του Βασιλέπαιδος όραϊάτ'ετα συχαρητήρια. Μ' έχεις καταγοητευμένην.

Αν ελθης καμμίαν άλλην ημέραν εις τὸ Γραφεϊόν μου, Τσούγγρα, ήμπορεί να γιωρίστγς και τον Άνανιαν. Έχα μίαν συνδρομητήριαν εις την Στυλίδα με τὸ επώνυμον που λέγαις.

Κερυραϊκή Μέλισσα, δύνασαι να μεταφράσης σιονήσποτε βιβλίον χωρίς άδαιαν ή αποζημίωσιν, διότι η Έλλάς δεν συμπεριλαμβάνεται εις την Διεθνή Σύμβασην περι Πνευματικῆς Ίδιοκτησίας. Ένότησε;

Θυγάτρη τὸς Όκεανου, αυτό τὸ ψευδώνυμον σου έβλεξα και σε δεχομαι μετὰ χαράς. Έπισης και την Σαλαμίνατον Νόκτα.

Αγαπητόν μου. Δεν πιστεύω όμως να το διαδοθῆς και αυτό. Η άλλαγη του ψευδώνυμου μου εδιδε μεγάλον κόπον, δεδι επικέρει άνωμαλίαν και σύγχυσιν μ' ενίαν τα πρώην και πρόην και πρόην. Ο Άνανίας τὸ εγασε πλέον!

Ω, αγαπητή μου Πολίτρη τὸς Ηθλιόν! Πίστην λήπην μου επροέβησθη ή επιστολή σου, δια της όποιος μου αναγγέλλεις τον θάνατον της προσωπίδος σου μητρός. Εις τούτοσιν δεινόν δυστύχημα τί λείεις να εβρω πρὸς παρηγορίαν; Μόνον τον Θεόν παρεκάλεσα να σε παρηγορήση ταχέως...

Κοραή, η εικόν σου θα δημοσιεύη λίαν προσχώς, ίσως εις τὸ προσεχέ. Να ιδῶ ποτε θα λάβης άφορμην να μου εναγογήης! Μέγα και όραϊόν τὸ όνειρόν σου, Ποιμενική Φλογέρα! Είθε να πραγματοποιηθῆ.

Όλα έτοιμα λοιπόν, φιλάται Άνδρέε Σουλιδότη! Χαιρω πολύ... Άναμένο την φωτογραφίαν σου. Σου έστειλα τὰ Τετράδια.

Πᾶς μὲ Έλλην βάρβαρος, έλεγον οι αρχαίοι—μου γράφει η Μέλλιουσα Καλλιτέχνης.—Άλλά τώρα πρέπει να προσθέσωμεν εν σ και να λέγωμεν: Πᾶς μισέλλην βάρβαρος! Έγχε Μέλλιουσα Καλλιτέχνης! Έλαβον και τὰ δύο διηγήματα.

Με μεγάλην μου χαράν έλαβα τὸ γράμμα σου, Διδ-λα-σα-μί, ύστερ' από τόσοσιν καιρόν! Σ' εύχαριστῶ δε που ενθυμήθης και πάλιν τὸ Ταμείον των Άπόρων, τὸ όποιον δεν έπισθούμην να λησμονήη τόσοσιν γρήγορα. Ο καιρός των Έξετάσεων δεν είνε πολύ μακρῶν, και πρέπει έως τότε ναποτελεσθῆ άριστόν πασόν, ώστε να σταλούν άρκετὰ βιβλία εις τους πετυχούς μαθητάς. Ουτω μου διδεις άφορμην να κάμω νέαν έκκλησίαν εις τὰ φίλάνθρωπα αισθήματα των μικρών μου φίλων.

Την περι του διηγήματός σου κρίσιν μου, αγαπητή μου Εδέεισσαντινιά, θα την ίδγς προσεχώς. Όταν έγγς θέλησιν και επιμονήν, βεβαίως θα προσδύσγη.

Έγχενε καλά ο αδελφούλης σου, Έλληνική Σημαία; Πολύ δλίγα μου γράφεις αυτην την φοράν! Έστειλα την πρὸς την Δάσχητ' επιστολήν σου.

Χαραγγή, χωριστείς εν Τετράδιον Μ. Μουσικῶν πρὸς τον Πεινασμένο Λύκον. Είνε πολὺς καιρός που σου έστειλα τὸ ίδιόν του. Μήπως δεν το έλαβες;

Πολύ άργά μου γράφεις, Τη-Τακ! Τώρα η Μεγάλη Κυριακή είνε και τυκαιμένη. Τὸ προσεχώς φυλλάδιον θα την έχη.—Άλλά διατι ταχα; Άκούθ' περιμένα την φωτογραφίαν σου.

Πιστεύω ότι απήτησας εις την προηγουμένην επιστολήν σου, φιλάται Ι. Ν. Ασημητιάδης. Άλλά δεν ενθυμούμαι τί ψευδώνυμον σου έξελέξα. Σὺ όμως θα το είδες εις την άπάντησίν μου και του λοιπού θα το γράψης πλησίον του όνοματός σου.

Και σημείωσε, Ολίμπιε Ζεθ, ότι τὸ ξεπᾶθωμα άκομη δεν έπαυσε. Πραγματικῶς οι αγαπώντες με φέτος εβγᾶσθησαν μετὰ μεγάλου ζήλου και δραστηριότητος. Θα είπω εις τον Οιδιπόδα Τέρστρον, ότι τὸ ψευδώνυμόν του σου άρρεσι: καλλίτερ' άπ' όλα τὰ έφετεινά.

Και αὖ με τὸ παλαιόν ψευδώνυμον λύσεις σου, Δαιμόνε Περιελή, δε ληρδύσιν βραϊός ύπ' έφει. Μην άνησυχῆ.

Οι αδελφοί των συνδρομητῶν μου, Κωνσταντίνε Ματαγάργα, δύναται να λαμβάνουν μερος εις τους Διαγωνισμούς μου, εκτός του Διαγωνισμού των Λύσεων, δια τον όποιον άπατεϊται να μη λάβη μέρος ο συνδρομητής χάριν άλλου αδελφού του.

Όραϊόν τὸ ψευδώνυμον πραγματικῶς, φιλάτη Χριστίνε Γερούση, άλλα δε' άλλους λόγους άδυνατώ να το εχρίνω. Έκλεξε εν άλλο και

γράψε μου συχνά. Πολύ θα με εύχαριστήσης.— Τὰ αυτὰ λέγω και πρὸς τον Κωνσταντίνον Παλαιόλογον, ο όποιος τόσοσιν με αγαπᾶ, ώστε μόνis λαβόν τὸ φυλλάδιόν μου, τὸ φίλει! Και πρέπει, λέγει, να το πιστεύσω, διότι είνε εληθέστατον.

Φάλαρ Φιττακέ, αυτό τὸ ψευδώνυμον σου έκλέγω. Σὺ δέδι δε τὸ δικαίωμα να είσαι όσον θέλγς φύλαρος, φθάνει να γράφης εύμορφα πράγματα. Και πρώτα-πρώτα περιμένα τὰς νέας Πνευματικῆς Άσκήσεως.

Τὸ ψευδώνυμον που προσέϊμας, Φθενοπορητή Βροχή, δεν δύναμαι να το δεχθῶ, ουδέ καν τα δύο άλλα, εν των όποιων τὸ εν έχει άλλος. Όσοσιν περιμένα νέα. Δεν πταίω έγω που ήγγασην η Δ' Κυριακή' άλλ' είχε τόσοσιν έγγασίαν! Τελοσπάντων τὸ προσεχώς φυλλάδιον θα σε ικανοποιήσῃ... Και μήπως σὺ μόνον την περιμένας;

Τσαλαπτερενέ, δεκτὸν τὸ νέον σου ψευδώνυμον. Ένόμιζα ότι με είγες λησμονήση! Δαιμονάκι, σου έστειλα τὸ τετράδιον του Τη-Τη-Μπομ-Μπομ, τῆ 14 Φεβρουαρίου. Φρόντισε να το ζητήσης από τὸ Ταχυδρομείον, αν δεν το έλαβες άκομη. Τὸ έστειλα εις τὸ όνομά σου, όχι εις τὸ όνομα του αδελφού σου. Πὸς πάει τὸ χέρι;

Η Όραία Δορκὰς παραπονείται ότι πολὺ ολίγοι έδέχθησαν την πρότασιν της περι άνταλλαγῆς Μ. Μουσικῶν. Άκούμη δε μικρότερον είνε τὸ παράπονον του Αλεξάνδρου Οικονομίδου, ο όποιος λέγει ότι κανείς δεν κατεδέχθη να ανταλλάξη κατὶ του. Υποθέτω όμως ότι τούτο δεν έγαυε με σκοπόν, άλλ' έθως τυχαίως' ίσως διότι ο φίλος μου αυτός δεν έχει ψευδώνυμον.

Μικρὸ Συμπαθητικὲ, σε δεχομαι μετὰ χαρῆς. Δεν άμφώβωλλω ότι τὸ ψευδώνυμον σου ταίριζέις.

Μικρὰ Μάγισσα, εν των ψευδώνυμων της φίλης σου έκλέγω τὸ Λευκὴ Μαργαρίτα. Έχχάμεν μίαν Μαργαρίταν, άλλα τώρα ήλλαξέ ψευδώνυμον. Τὸν αδελφόν σου, αν θέλγς, θα τον λέγω Μονοσάνθρον Ίάσπορα.

Έγχε, Ολυμπιονική, πολὺ καλά απήτησες πρὸς τον καθηγητήν σου! μια ενθουσιώδης ζητωκραυγή δεν είνε κοινή άταξία. Υποθέτω όμως ότι ο καθηγητής δεν έγνώριζε περι τίνος επρόκειτο, άλλως θα σας εσυγχώρει.—Ίδὲ τον κανονισμόν των Μ. Μουσικῶν.

Και όμως, Αγγυακία Βασιλόγαις, πολὺ επιθυμούσα να ήξευρα τον λόγον της δυσαρσεκίας σου και της λήψης σου. Πρέπει να ήξεύρω τί δυσαρσετεῖ και τί λυκεί τους φίλους μου, δια να το αποφεύγω όσον είνε δυνατόν. Είς δευτεράν επιστολήν σου έπαίλω ότι θα με διαφοτίσγς. Ναί, αγαπητή μου!

Καιμάκι των Σερρών, δεκτὸν τὸ ψευδώνυμόν σου και περιμένα επιστολήν σου άνηπομνίας.

Χαιρω πολὺ δια τὴν γιωριμίαν, Άδρα τὸς Βοσπόρου. Γράψε μου συχνά. Είσαι τώρα εντελὸς καλά, Θέλλια αγαπητή μου; Χαιρω πολὺ ότι σε διεσκέδασα κατὰ τὸ διάστημα της άσθενείας σου. Να μου γράψγς τον αδελφόν σου.

Ένοώ όλην την εύγένειαν, η όποία ήτηγόρευσε την επιστολήν σου, Ειρία τὸς Φαίθρου. Δυστυχῶς όμως δεν είνε δυνατόν να γίνη τίποτε, όπως είπα και πρὸς τόσοσιν άλλους, οι όποιοι μου επρότειναν τὸ ίδιον. Οι λόγοι της άρνήσεώς μου είνε εθνικοί, σημείωσε. Δια μικράν ωφέλειαν, θα επήρχετο μεγάλη ζημία.

Αστεροσενα Νεζ, σε παραπέμνω εις την Άλληλογραφίαν του 7ου φυλλάδιον, δια να ίδγς τί επι έσοπάθωμαι. Τὰς πρὸς δημοσιύσιν Πν. Άσκήσεις πρέπει να συνοδεύουν άρείκτως και αι λύσεις τον.

Εύχαριστῶ, Έλιποδορφε, δια τὰς ενέργειάς σου και δια τὸς επαιίνους σου. Όστε συμφωνείς με τον Κραυγόν, ότι είμαι άδίκη τερπήν νήσος εν μέσω του Όκεανου των μαθημάτων. Η Νεραϊδα τὸς Γιαλῶθ έχει να μου γράφη πολύν καιρόν.

Ἑπερασπιστὰ τῆς Πατρίδος, ἰδοὺ τὸ ψευ-
δυνμῶν σου. Εἶχα λοιπὸν τόσων θερμῶν φίλων,
χωρὶς νὰ τὸν γνωρίζω τόσον καίριον ; Τί κρίμα !
Σὲ βεβαίω δεῖ εὐλεγα, ἀμὰ τί ἔγενεν αὐτὸς ὁ
Δὸρ Κερῶτης !» ὅταν ἔλαβα τὴν χαρισμένην
ἐπιστολήν σου, καλὴ μου φίλε. Σ' εὐχαριστῶ
διὰ τὰ συγγραφήματα καὶ δι' αὐτὸ τὸ εὐμόρφον
τετραπόδιον !
Δὲν θὰ κακιάσωσιν οἱ στωροὶ, εἰς τὰ ρητά

Προσθεῖσα ἀκόμη ἐνα :

« Ὅσοι ἐγγράφων ἀφελὸν μεγάλας τὰ παι-
διά των (διὰ των

Συνδρομητῶν σὲ Σέρα !»

Τὰ τετράδια τῶν Μ. Μυστικῶν, **Θέλιπυσα,**
τιμῶνται 15 λεπτὰ ἕκαστον καὶ 3 δρ. πὰ 25 ὀ-
μοῦ. Τὸ ἀντίγραφο, δι' ὅσα θέλεις, δύνασαι νὰ το
στείλῃς, καὶ εἰς γραμματόσημον.

Ἀδύνατον, Ἄδρα τοῦ Φαλήρου. Τὸ πρόσωπον
τὸ ὅποιον λέγεις, δὲν προδίδει τὰ ψευδανύματα,
διὰ τὸν ἀπλουστερόν λόγον ὅτι δὲν εἶναι γνωρίζει.
Ἄλλοθεν ἡ πρόσθια, γαπητή μου !— Ἡ Αὐ-
στράλια πόσα γράμματα ἔχει ;

Κατὰ περιεργὰ πρῆμματα τοῦ μανθῶν ! Ὁ
Ἀρχεῖλος Ἀργοναυτὴς εἶνε θεὸς τῆς Ἰουδίης
Βροχῆς, (θεὸς τόσῳ μικρῶς, ρεῖ !) δι' αὐτὸ ἡ
Ἰουδὴ Βροχὴ ἀπὸ σεβασμῶν δὲν ἀνταπαντᾷ εἰς
τὰ διὰ τῶν Παῖδ. Πνευμάτων περὶγράμματα σου—
καὶ μάλιστα οὕτε περὶέξεται. Θεὸς εἶνε αὐτός !
Πῶς εἴπατε ;

Ἠρώ, ἔσον μικρὰ διαφορά δὲν σημειώνεται,
ὡς λάθος. Εἰπέ τῷ καὶ εἰς τὴν **Πολίχην τοῦ
Πηλίου.**

**Μικρὰ Μυστικὰ ἐπεθυμῶν νάνταλ
λάξουν :** Ὁ **Λέων τῆς Νεμέας** με τὴν **Πα-
χὸν Τσίρον**— ἡ **Κυατὴ Ἀκακία** με τὸν **Σα-
λαμών Κόσμων, Μαρίδα τοῦ Φαλήρου, Ὑ-
μων τῆς Ἐλευθερίας, Ἑλληνικὴν Σημάλαια**
καὶ **Πετρώδη Παραλλάν**— ἡ **Καλλιτέχνης
Διαβολοκίη** καθὼς καὶ ἡ **Περικαθῆς Μελο-
δία,** με τὸν **Ἐρημίτη** καὶ με τὸν **Τικ-Τάκ**
— ἡ **Ἀγνερα τῆς Εὐτυχίας** με τὴν **Ναν-
οπούλα** ὁ **Φιλάδελφος** με τὴν **Ἄδραν τοῦ
Φαλήρου,** με τὴν **Νεράιδα τοῦ Γαλιῶ**, με
τὸν **Ἀετὸν τῶν Ὀρεῶν** καὶ με τὸν **Ναυαγὸν
τῆς Κυθῆας**— ἡ **Αἰχμάλωτος Ἰελιδόνα** με
τὴν **Πετρώδη Παραλλάν** καὶ με τὴν **Ἑλλη-
κὴν Καρδίαν**— ἡ **Ἐπιπέλαμος Νύμφη** με
τὴν **Γαλιπιατὴν Θάλασσαν**— τὸ **Ἀφρισμέ-
νον ἔμμα** με τὴν **Φουρτῶνα**— ἡ **Ποιμετικὴ
Φλογερά** με τὴν **Χρωτὴ Ἀκίτια,** τὸν **Κρο-
σοῦν Αἰῶνα** καὶ τὸν **Παγωμένον Ὀκεανόν**—
ὁ **Ἀνδροῦτος** με τὴν **Ταχυδρόμον Περιστερᾶν**
καὶ με τὸν **Κατασπρον Ἀράνην**— ὁ **Ἀνρέλιος
Σουλιώτης** με τὴν **Ποιμετικὴν Φλογεράν,** τὸν
Μινώταυρον καὶ τὸν **Ὀλομικονίχην**— ὁ **Κι-
θαρωδὸς Ἀπόλλων** με τὸν **Φῶδον Ἀπόλλω-
να,** με τὸ **Ἀδ-λὰ-οὐ-μὲ** καὶ με τὴν **Ἑλλη-
κὴν Καρδίαν**— ὁ **Ἐρημίτης** με τὴν **Ἑλλη-
νίδα Καλλιτέχνηδα** (ἀλλὰ καὶ με καμίαν ζω-
γραφήν) καὶ με τὸν **Οἰδίποδα Τύραννον**— ἡ
Φιλοσοφικὴ Βροχὴ με τὸν **Ἀρχιναύαρχον
Θεμιστοκλέα,** με τὴν **Ἑλληνικὴν Σημάλαια**
καὶ με τὴν **Ποιμετικὴν Φλογεράν**— ὁ **Φαρ-
μακὸς** με τὸ **Στάδιον τῆς Νικοπάλως**— ὁ
Ἥρος Γαριβάδης με τὰς **Ἄδρας : Ἀρίστος**
καὶ **Ὀρεῶς,** καὶ με τὸν **Τζι-Τζι-Μπουμ-
Μπουμ**— τὸ **Δαιμονίαι** με τὴν **Δεσποινίδα
Ἄδρ** καὶ με τὸν **Παχὸν Τσίρον**— ἡ **Ἄρατα
Δορκᾶς** με τὴν **Εὐτυχὴ Ἰσηνίτην, Τικ-Τάκ,
Ἀγνερα τῆς Εὐτυχίας, Φιλώπατρην Ἑλλη-
νίδα, Ἀράνην, Μακροδέλεξαν, Ἑλλη-
νίδα Καλλιτέχνηδα, Τραπεζοῦσαν, Πατα-
τροκ καὶ Ἰωνιομένην Ὀδησοῦν**— ἡ **Μικρὰ
Μάγισσα** με τὴν **Φουρτῶνα,** με τὴν **Ναυτο-
πούλαν**, με τὴν **Ἀράνην** καὶ με τὴν **Μαρίδα
τοῦ Φαλήρου**— ὁ **Παγωμένος Ὀκεανός** με τὴν
Εὐτυχὴ Ἰσηνίτην, πρῶην **Παχὸν Τσίρον, Τζι-
Τζι-Μπουμ-Μπουμ, Ἐβαισθητὸν Καρδίαν,**

**Κροκάδειλον τοῦ Νεῖλου, Ἀλεξάνδρα Α.
Σιμοπούλα, Καρχαρίαν τὸν Αἰγύου, Ναυ-
τοπούλαν, Ἀγνερα τῆς Εὐτυχίας, Ἀρτερο-
νῆν, Ἀράνην** (ἐν θέλῃ, με τὸ ὄνομα τῆς) καὶ
Δεσποινίδα Ἄδρ— ὁ **Μόσαρ** με τὸν **Παχὸν
Τσίρον, Ἀδ-λὰ-οὐ-μὲ, Μάθρον Πρίγκηπα,**
**Στράβωνα Γεωγράφον, Μακροδέλεξαν καὶ
Ἄδραν**— ἡ **Ἄδρα τοῦ Ἐδέϊνον** με τὴν **Ἄδραν
τοῦ Φαλήρου**— ὁ **Συρίας τοῦ Φαλήρου** με τὴν
Ἄδραν τοῦ Φαλήρου καὶ με τὸν **Ἀνδροῦτον**—
ὁ **Ἑπερασπιστὴς τῆς Πατρίδος** με τὸν **Κο-
λοσοῦν τῆς Ρόδου** καὶ με τὴν **Σανθὴν Ἑλλη-
νοπούλαν**— ἡ **Ἄδρα τοῦ Φαλήρου** με τὴν **Ἀ-
ράνην, Ἠρώ, Ἀπτερον Νύμφην, Ὀραία Κέρ-
κυρα, Νεράιδα τοῦ Γαλιῶ καὶ Διαβολοκίαν.**

Ὅσοι δέχονται τὴν ἀνταλλαγὴν, ἄς προσέ-
ξουν νὰ συμμορφωθῶσιν με τοὺς ἄρθρους τοῦ εἰς τὸ
βον φύλλον δημοσιευθέντος Κανονισμοῦ.

Ἀσκαροὶ, πληροφοροὶ.— Ὁ **Λέων
τῆς Νεμέας** ἀσπάζεται τὸν **Φιλάδελφον** ἡ
Θέλιπυσα τὸν **Τοῦ-Τοῦ** (τοῦ ὁποίου ζητεῖ
παρική) ἡ **Ἑλληνικὴ Θάλασσα** τὴν **Δουλι-
σαν** τῶν **Ἀθηναίων** τὸ **Ἄψε Σόου** τὴν **Ναυ-
τοπούλαν** καὶ πῶς περὶ τὰς Κυριακὰς με τὰς
φίλας τῆς ; τὸ **Κῆμα τῆς Σαλαμίνας** τὸν **Φι-
λωπάτριδα Ἑλληνα** ἡ **Περικαθῆς Μελοδία**
καθὼς καὶ ἡ **Καλλιτέχνης Διαβολοκίη** τὴν
Αἰχμάλωτον Ἰελιδόνα ἡ **Ἄδρα τοῦ Φαλήρου**
τὴν **Πετρώδη Παραλλάν** ἡ **Ἰσηνίτην** τὸν **Φί-
λεσσον Ἰελιδόνα** ἡ **Ἀκροπόλις τὸν Ὑμων**
τῆς **Ἐλευθερίας,** ἡ **Νέα Ἑλλάς** τὴν **Ἑλλη-
ρικὴν Καρδίαν,** ἡ **Ἐπιπέλαμος Νύμφη** τὴν
Ἄδραν τοῦ Ἀρίστου τὸ **Ἀφρισμένο Κῆμα** τὸν
Δελφίνα τοῦ Ἰονίου ἡ **Δεσποινὴ Ἄδρ** τὴν
Παυλῖαν Ζωγράφον (καὶ νὰ ἐνθυμήται τὸ
ἐπίπε πᾶν ἄλλο καὶ τὴν **Δεσποινίδα Μ. Σ...**)
ἡ **Κορατὴ τῆς Ἰονίδας** ἡ **Δεῦ τὴν Ἰωνιομέ-
νην Ὀδησοῦν** (καὶ διὰ δὲν τῆς στέλλει τὸ
Τετραπόδιον τῆς, ἄρ' οὐ τὸ ἔχω ἔτακτον ;) ἡ **Ποι-
μετικὴ Φλογερά** τὴν **Μαργαρίταν** ἡ **Πευ-
ραμένον Ἄλοκος** τὸν **Επὶθύλον Ἀπόλλωνα**, ἡ
Σανθὴ Ἑλληνοπούλα τὴν **Γλυκὴλαρον Ἀη-
δόνα**, ἡ **Ἑλληνικὴ Σημάλαια** τὸ **Ταπεινὸν
Ἴον,** ὁ **Δαιμόσιος Περικλῆς** τὸν **Ἀνδρέον
Σουλιώτην** ἡ **Ὀραία Δορκᾶς** τὴν **Αεσκίτην
Ἀρχιτρον** ἡ **Μικρὰ Μάγισσα** τὸν **Φῶδον Ἀ-
πόλλωνα** ἡ **Μέδουσα** τὸν **Φῶδον Διακίτην,** ὁ

Καραθόγανος τὴν **Ροδοδάκτυλον Ἠρώ** ὁ **Ἀρ-
χιναύαρχος Θεμιστοκλῆς** τὸν **Τικ-Τάκ** (ἐν
καὶ συγχαίρει) ἡ **Θελλὰ** τὴν **Σαυθορακίτην Σε-
λίτην** ὁ **Τραπεζοῦσαντοσ** τὸν **Οἰδίποδα
Τύραννον** (ἐν εὐχαριστεῖ διὰ τὴν προσημίαν τοῦ
ψευδωνύμου του) ἡ **Ἄδρα τοῦ Φαλήρου** τὴν
Αεσκίτην Βιαλέτταν ἡ **Ἰσηνὴ Βροχὴ** τὴν **Ὀ-
ραίαν Δορκᾶδα** καὶ ἡ **Ἠρώ** τὸν **Μόσαρ.**

Ἀπὸ ἓνα γλυκὸ φίλων στέλλει ἡ **Διά-
πλασις** πρὸς τοὺς φίλους τῆς : **Ἄδραν τῆς Νε-
μέας, Ἀλεξάνδρον Ματαοῦχαν (ἔλαβα), Ἄψε-
Σόου, Νικόλαον Α. Μαρουλιανόν, Καλλιτέχνηδα Διαβολοκίην, Περικαθὴν Με-
λοδίαν** (πᾶς συγχαίρω διὰ τὰς πατριωτικὰς τῶν
ἐνεργείας) **Φιλάδελφον, Ἀγνερα τῆς Εὐ-
τυχίας** (ὦ, εἶθε !.), **Ἀκροπόλιν, Νέαν Ἑλ-
λάδα, Αἰχμάλωτον Ἰελιδόνα** (ἡ ὅποια ἦτο
ὄσθενος καὶ δι' αὐτὸ ἤρητος νὰ στείλῃ τὰ Μυ-
στικά τῆς πρὸς τοὺς ζήτησαντας) **Ἐπιπέλα-
μον Νύμφην** (ναί) **Ἠρώ, Μεσολογγιστὴν,
Ναυτοκίτην Ἰονίτην** (στείλῃ μου) **Ἀυτοκρά-
τειραν Βῶδοκίαν** (ἔστω γράφῃ !) **Ἄδραν, Πα-
χὸν Τσίρον** (χωρὶς πρῶην, ἀλλὰ καὶ ἔνθ καὶ
αἰεὶ) **Βαρυτὴν Ἐσπῆραν** (αὐτὸ ἐξέλεξα) **Φι-
λωπάτριδα Ἑλληνα, Γαλιπιατὴν Θάλασ-
σαν** (ἔστειλα) **Ἀνδροῦτον** (εὐχαριστίας !)
Ναυτικὴν Ποῦδα, Πευραμένον Ἄλοκον (ἔ-
στειλα) **Νέλωνα** (ἀμὴν !) **Ἄμν. Γ. Βάτην,**
Κιθαρωδὸν Ἀπόλλωνα (πολύ πιδανόν !) **Σαν-
θὴν Ἑλληνοπούλαν, Ἰερολοχίτην** (ἔλαβα)
Ἀθηναίδα, Κῆμα τοῦ Ἐδέϊνον (ἔστειλα) **Ἥ-
ροδίκην τὸν Σηλοδριανόν, Ἐρημίτην, Φαρ-
μακῶν** (ἔστειλα) **Παυλάδα, Μάντην Κάλ-
κριντα, Ἥρω Γαριβάδην** (ἀδύνατον !)
Κροκάδειλον τοῦ Νεῖλου (εὐχαριστῶ πολύ)
**Παγωμένον Ὀκεανόν, Ἀρσισμένην Ἀμνη-
δαίαν, Καλλικάντησον, Μέδουσαν** (εἶμαι
συμφωνοτάτη) **Ἄδρα τοῦ Ἠλίου, Καραθόγα-
νον, Σόλων τὸν Νομοθέτην, Γόρδιον** (ἔστει-
λα) **Μόσαρ** (κατὰ τὰς περιστάσεις) **Ἄδραν
τοῦ Ἐδέϊνον, Δεκαπενταετὴ Πλοίαρχον,
Αεσκίτην Ἀρχιτρον** (εὐχαριστῶ πολύ) **Ἀρχι-
ναύαρχον Θεμιστοκλέα** (ἔστειλα ἀναμένο τὴν
ρωτογραφίαν) **Ἀλεξάνδρον Μ. Παρασκευά-
πουλον** (ἔστειλα) **Τραπεζοῦσαντοσ, κτλ.**
Εἰς ὅσα εἰσιτοιχᾶς ἔλαβα μετὰ τὴν 2 Μαρ-
τίου, ἀπαντήσω εἰς τὸ προσεχές.

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑΙ ΑΣΚΗΣΕΙΣ

Αἱ λύσεις στέλλονται μέχρι τῆς 8 Ἀπριλίου.

122. Συλλαβόγραφος.

Εἰς δύο φθόγγους μουσικῆς ἐν γράμμα ἐν ἄλλῃσιν
ἓνα ἀρχαῖον στρατηγὸν ἄριστος ὄ' ἀναστήσῃς.

123. Αεξίγνωτος.

Εἰς ὀκτὼ ἀσθένειαν ἐν γράμμα ἐν προσθέσει
τῶν τετραπόδιον ζῶων ἐν εὐθὺς ὁ ἀποτελέσῃς.

124. Μωσαϊκόν.

Ἡ Μοῦσα τοῦ Φαλήρου κ' ἡ Γενναία Ἑλληνίς,
τὸ Μπουρλότο, ἡ Ἀσπρούλα καὶ μ' αὐτῶς ἡ Ἰωνίς
ἓνα γράμμα θὰ σου δώσωσιν ἄδρα τὸ προσκετικὸν
καὶ εὐθὺς θὰ σχηματίσῃς ἐν ἄπ' τὰ βασιρικά.

125. Ρομβός.

Τὸ πρῶτον καὶ τὸ ἔσχατον τὸ καθὲ δευμά διδοι-
τὸ δευτέρον μου σύνδεσμος νά! σὺς τὸ εἶπα πάλι
τὸ τρίτον πᾶς τις δύναται, ἔς τὰ κράτη νὰ τὸ ἔδῃ
τὸ τέταρτον μου ὁ καθέτις τὸ ἔχει ἔς τὸ κεφάλι.

126. Πυραμίς.

Νάντικατασταθῶσιν οἱ σταυ-
ροὶ διὰ γράμμάτων ὥστε νά-
ναγινώσκονται τὸνομα πό-
λωσ, αἱ δὲ ὀ στιγμαὶ τῆς
ἄσθενος μετὰ τοῦ ἐν μέσῳ

αὐτῶν σταυροῦ νὰποτελεῖσιν τὸνομα πόλωσ τῆς Ἄ-
σίας, αἱ ἀνωτέρω 4 νόσου, καὶ οἱ ἀνωτάτω 2 ζῶων.
Ἑστῆλθ ἐπὶ τῆς Ἑλληνικῆς Θεώσεως
127-131. Ἐπιγνώθως λέξεις.
Διὰ καταλλήλου μεταθέσεως τῶν γραμμάτων
τῶν κάτωθι λέξεων σχηματίσον τὰ ὀνόματα 5
πόλων.
1, Σοῦκος. 2, Δάφνηα. 3, Λιφράδα. 4, Λι-
ταίπρο. 5, Ρύσσα.
Ἑστῆλθ ἐπὶ τῆς Ἀσπῆς καὶ Μούρας
132 Συλλαβική Ἀκροστιχίς.
Αἱ ἀρχαῖαι συλλαβαὶ τῶν ζητουμένων λέξεων
ἀποτελοῦσιν τὸνομα ἀρχαῖας Ἑλληνικῆς πόλεως.
1, Μούσα. 2, Θηρίον. 3, Θεώτης. 4, Πόλις
Ἑλληνικὴ. Ἑστῆλθ ἐπὶ τῆς Τεσπῆρας
133. Μεσολύξεις.
Τὰ μεσαῖα γράμματα τῶν ζητουμένων λέξεων
ἀποτελοῦσιν τὸνομα ἀρχαῖας θεᾶς.
1, Καρκίς. 2, Πόλις τῆς Ἀσίας. 3, Γου-
μερικόν ὄργανον. 4, Μέρος τῆς οἰκίας. 5, Ὀ-
πλον τῶν ἀρχαίων. 6, Ζῶον.
Ἑστῆλθ ἐπὶ τοῦ Ἀλεξ. Οἰκονομίδου
134. Αετλὴ Ἀκροστιχίς.
Τὰρχαῖα γράμματα τῶν ζητουμένων λέξεων ἀ-
ποτελοῦσιν τὸνομα μυθικοῦ τέρατος, τὰ δὲ δευ-
τέρα ἀρχαῖας ἐπισήμου πόλεως :
1, Γεωγράφος. 2, Κῶρα τῆς Μ. Ἀσίας. 3,
Ρωμαῖκὸν Ἀυτοκράτορα. 4, Πόλις τῆς Μακεδονίας.
5, Ποταμὸς τῆς Γροίας.
Ἑστῆλθ ἐπὶ τοῦ Δαμιανίου Παριλιῶντος